EXTRADITION

Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and CYPRUS

Signed at Washington June 17, 1996

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

CYPRUS

Extradition

Treaty signed at Washington June 17, 1996;
Transmitted by the President of the United States of America to the Senate July 28, 1997 (Treaty Doc. 105-16, 105th Congress, 1st Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations October 14, 1998 (Senate Executive Report No. 105-23, 105th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate October 21, 1998;
Ratified by the President January 20, 1999;
Exchange of instruments of ratification at Nicosia September 14, 1999;
Entered into force September 14, 1999.

EXTRADITION TREATY
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CYPRUS

TABLE OF CONTENTS

Article 1	**Obligation to Extradite**
Article 2	**Extraditable Offenses**
Article 3	**Treatment of Nationals**
Article 4	**Political and Military Offenses**
Article 5	**Prior Prosecution**
Article 6	**Capital Punishment**
Article 7	**Lapse of Time**
Article 8	**Extradition Procedures and Required Documents**
Article 9	**Admissibility of Documents**
Article 10	**Translation**
Article 11	**Provisional Arrest**
Article 12	**Decision and Surrender**
Article 13	**Temporary and Deferred Surrender**
Article 14	**Requests for Extradition Made by More than one State**
Article 15	**Seizure and Surrender of Property**
Article 16	**Rule of Speciality**
Article 17	**Waiver of Extradition**
Article 18	**Transit**
Article 19	**Representation and Expenses**
Article 20	**Consultation**
Article 21	**Application**
Article 22	**Ratification and Entry into Force**
Article 23	**Termination**

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Cyprus;

Recalling the Treaty for the Mutual Extradition of Criminals Between the United States of America and Great Britain, signed at London December 22, 1931;

Noting that the Treaty remains in force between the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Cyprus; and

Desiring to provide for more effective cooperation between the two States in the suppression of crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of offenders;

Have agreed as follows:

Article 1
Obligation to Extradite

The Contracting States agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons sought for prosecution for or convicted of an extraditable offense.

Article 2
Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both Contracting States by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a more severe penalty.

2. Subject to paragraph 1 of this Article, an offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, aiding or abetting, counselling or procuring the commission of or being an accessory before or after the fact to, any offense described in paragraph 1.

3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:

   (a) whether or not the laws in the Contracting States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology; or

   (b) whether or not the offense is one for which United States law requires the proof of such matters as interstate transportation, of use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States court.

4. If the offense was committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted if the laws in the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws in the Requested State

do not so provide, extradition will still be granted if the executive authority of the Requested State, in its discretion, consents to the setting in motion of the extradition procedure.

5. If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request, even if the latter offense is punishable by less than one year's deprivation of liberty, provided that all other requirements for extradition are met.

Article 3
Treatment of Nationals

1. Neither Contracting State shall be obligated to extradite its own nationals, but the Requested State may extradite such persons unless otherwise provided by its laws and Constitution.

2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, the Requested State shall, at the request of the Requesting State, submit the case to its authorities for prosecution.

Article 4
Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered to be political offenses:

(a) a murder or other willful crime against the person of a Head of State of one of the Contracting States, or of a member of the Head of State's family;

(b) an offense for which both Contracting States have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to

extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution; and

(c) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or aiding or abetting a person who commits or attempts to commit such offenses.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law which are not offenses under ordinary criminal law.

Article 5
Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

2. Extradition shall not be precluded by the fact that the authorities in the Requested State have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested, or to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts.

Article 6
Capital Punishment

1. When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and is not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may refuse extradition unless the Requesting State, if so requested, provides assurances that the death penalty, if imposed, will not be carried out.

2. In instances in which a Requesting State provides an assurance in accordance with paragraph 1 of this Article, the death penalty, if imposed by the courts of the Requesting State, shall not be carried out.

Article 7
Lapse of Time

Extradition shall not be barred because of the prescriptive laws of either the Requesting or the Requested State.

Article 8
Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel.
2. All requests for extradition shall be supported by:
   (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity and probable location of the person sought;
   (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
   (c) a copy of the law or a statement of the provisions of the law describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;
   (d) a copy of the law or a statement of the provisions of the law describing the punishment for the offense; and
   (e) the documents, statements, or other types of information specified in paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.
3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:
   (a) a copy of the warrant or order of arrest;

(b) a copy of the charging document, if available; and

(c) a statement of the facts of the case summarizing the testimony of witnesses and describing physical and documentary evidence and disclosing reasonable grounds to believe that an offense was committed and the person sought committed it. For this purpose, the actual affidavits or testimony of witnesses need not be forwarded.

4. A request for extradition relating to a person who has been convicted of the offense for which extradition is sought shall also be supported by:

(a) a copy of the judgment of conviction or, a statement by a judicial authority that the person has been convicted;

(b) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and

(c) in the case of a person who has been convicted in absentia, the documents required in paragraph 3.

5. If the information communicated by the Requesting State is considered to be insufficient to allow the Requested State to grant extradition, the latter State shall request the necessary supplementary information and may fix a time limit for the receipt thereof.

6. If the person sought has been found guilty in absentia, the executive authority of the Requested State may refuse extradition, unless the Requesting State provides the Requested State with information which demonstrates that the person was afforded an adequate opportunity to present a defense.

7. Except when this Treaty provides otherwise the procedures with regard to extradition and provisional arrest shall be governed solely by the law of the Requested State.

Article 9

Admissibility of Documents

Documents in support of an extradition request shall be received and admitted as evidence in extradition proceedings if:

(a) in the case of a request from the United States, they purport to be certified by a judge, magistrate, or officer in the United States to be the original documents or true copies of such documents and they are authenticated either by the oath of a witness or by the official seal of The Secretary of State of the United States;

(b) in the case of a request from the Republic of Cyprus, they are certified by the principal diplomatic or principal consular officer of the United States resident in the Republic of Cyprus, as provided by the extradition laws of the United States; or

(c) they are certified or authenticated in any other manner accepted by the laws in the Requested State.

Article 10

Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be either in the language of the Requesting State or in the language of the Requested State but the latter State shall have the right to require a translation into its own language.

Article 11

Provisional Arrest

1. In case of urgency, a Contracting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition. A request for provisional

arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice and Public Order of the Republic of Cyprus. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

(a) a description of the person sought;

(b) the location of the person sought, if known;

(c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;

(d) a citation of the law and a description of the criminal conduct involved;

(e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and

(f) a statement that a request for extradition for the person sought will follow.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its application and the reasons for any denial.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required in Article 8.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph (4) of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 12
Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State through the diplomatic channel of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Contracting States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State within the time prescribed by the laws in that State, that person may be discharged from custody, and the Requested State may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 13
Temporary and Deferred Surrender

1. If the extradition request is granted in the case of a person who is being prosecuted or is serving a sentence in the Requested State, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by agreement in writing between the Contracting States.

2. The Requested State may postpone the extradition proceedings against a person who is being prosecuted or who is serving a sentence in that State. The postponement may continue until the prosecution of the person sought has been concluded or until such person has served any sentence imposed.

Article 14

Requests for Extradition Made by More than One State

If the Requested State receives requests from the other Contracting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State it will surrender the person. In making its decision, the Requested State shall consider all relevant factors, including but not limited to:

(a) whether the requests were made pursuant to treaty;

(b) the place where each offense was committed;

(c) the respective interests of the Requesting States;

(d) the gravity of the offenses;

(e) the nationality of the victim;

(f) the possibility of further extradition between the Requesting States; and

(g) the chronological order in which the requests were received from the Requesting States.

Article 15

Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its laws, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all articles, documents, and evidence connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.

2. The Requested State may condition the surrender of the property upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested

State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such property if it is needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such property shall be duly respected.

Article 16
Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

(a) the offense for which extradition has been granted or a differently denominated offense based on the same facts on which extradition was granted, provided such offense is extraditable or is a lesser included offense;

(b) an offense committed after the extradition of the person; or

(c) an offense for which the executive authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:

(i) the Requested State may require the submission of the documents called for in Article 8; and

(ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State for an offense committed prior to his surrender unless the surrendering State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

(a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or

(b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 10 days of the day on which that person is free to leave.

Article 17
Waiver of Extradition

If the person sought formally consents, by way of affidavit or otherwise, to surrender to the Requesting State, the Requested State may surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings.

Article 18
Transit

1. Either Contracting State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice and Public Order of the Republic of Cyprus. The facilities of Interpol may be used to transmit such a request. It shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.

2. No authorization is required where air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the Contracting State. If an unscheduled landing occurs on the territory of the other Contracting State, the other Contracting State may require the request for transit as provided in paragraph 1. That Contracting State shall detain the person to be transported until the request for transit is received and the transit is effected, so long as the request is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 19
Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of the Requesting State, and represent the interests of the Requesting State, in any proceeding arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall bear the expenses related to the translation of documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State by reason of the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons sought under this Treaty.

Article 20
Consultation

The United States Department of Justice and the Ministry of Justice and Public Order of the Republic of Cyprus may consult with each other directly or through the facilities of Interpol in connection with the processing of individual cases and in furtherance of maintaining and improving procedures for the implementation of this Treaty.

Article 21
Application

This Treaty shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force.

Article 22

Ratification and Entry into Force

1. This Treaty shall be subject to ratification, and the instruments of ratification shall be exchanged at Nicosia as soon as possible.

2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.

3. Upon the entry into force of this Treaty, the Treaty for the Mutual Extradition of Criminals between the United States of America and Great Britain, signed at London December 22, 1931, shall cease to have any effect between the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Cyprus. Nevertheless, the prior Treaty shall apply to any extradition proceedings in which the extradition documents have already been submitted to the courts of the Requested State at the time this Treaty enters into force, except that Articles 16 and 17 of this Treaty shall be applicable to such proceedings.

Article 23

Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Contracting State through the diplomatic channel, and the termination shall be effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments have signed this Treaty.

DONE at Washington, in duplicate, this seventeenth day of June, 1996, in the English and Greek languages, both texts being equally authentic. In case of divergence the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CYPRUS:

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

'Αρθρο 1	Υποχρέωση 'Εκδοσης Φυγοδίκων
'Αρθρο 2	Αδικήματα για τα οποία δύναται να χωρήσει 'Εκδοση
'Αρθρο 3	Μεταχείριση Υπηκόων
'Αρθρο 4	Πολιτικά και Στρατιωτικά Αδικήματα
'Αρθρο 5	Ου δις δικάζειν
'Αρθρο 6	Θανατική Ποινή
'Αρθρο 7	Παραγραφή
'Αρθρο 8	Διαδικασίες 'Εκδοσης Φυγοδίκων και Απαιτούμενα 'Εγγραφα
'Αρθρο 9	Αποδοχή Εγγράφων
'Αρθρο 10	Μετάφραση
'Αρθρο 11	Προσωρινή Σύλληψη
'Αρθρο 12	Απόφαση και Παράδοση
'Αρθρο 13	Προσωρινή και Αναβαλλόμενη Παράδοση
'Αρθρο 14	Αιτήσεις για 'Εκδοση Φυγοδίκων που Γίνονται από Περισσότερες της μιας Χώρες
'Αρθρο 15	Κατάσχεση και Παράδοση Περιουσίας
'Αρθρο 16	Κανόνας Ειδικότητας
'Αρθρο 17	Παραίτηση 'Εκδοσης
'Αρθρο 18	Διαμετακόμιση
'Αρθρο 19	Αντιπροσώπευση και 'Εξοδα
'Αρθρο 20	Διαβούλευση
'Αρθρο 21	Εφαρμογή
'Αρθρο 22	Επικύρωση και 'Εναρξη Ισχύος
'Αρθρο 23	Τερματισμός

Η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατιας:

'Εχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Αμοιβαία 'Εκδοση Εγκληματιών Μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Μεγάλης Βρεττανίας που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 22 Δεκεμβρίου του 1931·

Σημειώνοντας ότι η Συνθήκη παραμένει σε ισχύ μεταξύ της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας· και

Επιθυμώντας να παρέχουν πιο αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των δύο Κρατών για την καταστολή του εγκλήματος, και, για το σκοπό αυτό, να συνάψουν νέα συνθήκη για την έκδοση αδικοπραγούντων.

'Εχουν συμφωνήσει ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Υποχρέωση Έκδοσης Φυγοδίκων

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνούν να εκδίδουν το ένα στο άλλο, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης αυτής, πρόσωπα που καταζητούνται για δίωξη ή που καταδικάστηκαν για αδίκημα για το οποίο δύνσται να χωρήσε: έκδοση.

Άρθρο 2

Αδικήματα για τα οποία δύναται να χωρήσει Έκδοση

1. Αδίκημα είναι αδίκημα για το οποίο δύναται να χωρήσει έκδοση αν τιμωρείται βάσει των νόμων και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών με στέρηση της ελευθερίας για περίοδο που υπερβαίνει το ένα έτος ή με αυστηρότερη ποινή.

2. Τηρουμένης της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού, αδίκημα είναι επίσης αδίκημα για το οποίο δύναται να χωρήσει έκδοση αν συνίσταται σε απόπειρα ή συνωμοσία διάπραξης, βοήθεια ή παρακίνηση, συνηγορία ή πρόκληση της διάπραξης ή ύπαρξη συνέργειας πριν από ή μετά το γεγονός οποιουδήποτε αδικήματος που περιγράφεται στην παράγραφο 1.

3. Για τους σκοπούς του Άρθρου αυτού, αδίκημα είναι αδίκημα για το οποίο δύναται να χωρήσει έκδοση:

(α) ανεξάρτητα του αν ή όχι οι νόμοι των Συμβαλλομένων Κρατών τοποθετούν το αδίκημα εντός της ίδιας κατηγορίας αδικημάτων ή περιγράφουν το αδίκημα με την ίδια ορολογία· ή

(β) ανεξάρτητα του αν ή όχι το αδίκημα είναι ένα από τα αδικήματα για το οποίο ο νόμος των Ηνωμένων Πολιτειών απαιτεί για την απόδειξη θεμάτων όπως η διαπολιτειακή μεταφορά, χρήση των ταχυδρομείων ή άλλων διευκολύνσεων που επηρεάζουν το μεταξύ των πολιτειών εμπόριο ή το εξωτερικό εμπόριο, αφού τέτοια θέματα εξυπηρετούν απλώς το σκοπό εγκαθίδρυσης δικαιοδοσίας σε δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών.

4. Αν το αδίκημα διαπράχθηκε εκτός της επικράτειας του Αιτούντος Κράτους, η έκδοση χορηγείται αν οι νόμοι του Αιτουμένου Κράτους προνοούν για την τιμωρία αδικήματος που διαπράχθηκε εκτός της επικράτειάς του υπό παρόμοιες περιστάσεις. Αν οι νόμοι του Αιτουμένου Κράτους δεν προνοούν με τον τρόπο

αυτό, η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους δύναται, κατά τη διακριτική της ευχέρεια, να συγκατατεθεί για έναρξη της διαδικασίας έκδοσης.

5. Αν χορηγήθηκε έκδοση για αδίκημα για το οποίο δύναται να χωρήσει έκδοση, χορηγείται επίσης για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα που ορίζεται στην αίτηση, ακόμη και αν το τελευταίο αδίκημα τιμωρείται με λιγότερο από έναν έτος στέρησης της ελευθερίας, νοουμένου ότι όλες οι άλλες απαιτήσεις για έκδοση πληρούνται.

Άρθρο 3

Μεταχείριση Υπηκόων

1. Κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν δεσμεύεται να εκδίδει τους δικούς του υπηκόους, αλλά το Αιτούμενο Κράτος δύναται να εκδίδει τα πρόσωπα αυτά εκτός αν οι νόμοι και το Σύνταγμά του προνοούν διαφορετικά.

2. Αν η έκδοση απορριφθεί αποκλειστικά λόγω της υπηκοότητας του προσώπου που καταζητείται, το Αιτούμενο Κράτος, κατόπιν αίτησης του Αιτούντος Κράτους, παραπέμπει την υπόθεση στις αρχές του για δίωξη.

Άρθρο 4

Πολιτικά και Στρατιωτικά Αδικήματα

1. Έκδοση δεν χορηγείται αν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση είναι πολιτικό αδίκημα.

2. Για τους σκοπούς της Συνθήκης αυτής, τα ακόλουθα αδικήματα δεν θεωρούνται πολιτικά αδικήματα:

(α) φόνος ή άλλο εκ προμελέτης έγκλημα εναντίον του προσώπου του Αρχηγού Κράτους ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, ή μέλους της οικογένειας του Αρχηγού Κράτους·

(β) αδίκημα για το οποίο και τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη έχουν την υποχρέωση σύμφωνα με πολυμερή διεθνή συμφωνία να εκδίδουν το πρόσωπο που καταζητείται ή να παραπέμπουν την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές τους για απόφαση ως προς τη δίωξη· και

(γ) συνωμοσία ή προσπάθεια διάπραξης οποιουδήποτε από τα προαναφερόμενα αδικήματα, ή βοήθεια ή παρακίνηση προσώπου που διαπράττει ή προσπαθεί να διαπράξει τα αδικήματα αυτά.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου αυτού, δεν χορηγείται έκδοση αν η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους αποφασίσει ότι η αίτηση είχε πολιτικά κίνητρα.

4. Η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους δύναται να αρνηθεί την έκδοση για αδικήματα βάσει στρατιωτικού νόμου τα οποία δεν είναι αδικήματα βάσει του συνήθους ποινικού νόμου.

Άρθρο 5

Ου Δις Δικάζειν

1. Έκδοση δεν χορηγείται όταν το πρόσωπο που καταζητείται έχει καταδικαστεί ή αθωωθεί στο Αιτούμενο Κράτος για το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση.

2. Έκδοση δεν εμποδίζεται από το γεγονός ότι οι αρχές του Αιτουμένου Κράτους αποφάσισαν να μη διώξουν το πρόσωπο που καταζητείται για τις πράξεις για τις οποίες ζητείται έκδοση, ή να διακόψουν οποιεσδήποτε ποινικές διαδικασίες έχουν αρχίσει εναντίον του προσώπου που καταζητείται για τις πράξεις αυτές.

'Αρθρο 6

Θανατική Ποινή

1. 'Οταν το αδίκημα για το οποίο ζητείται έκδοση τιμωρείται με θάνατο βάσει των νόμων του Αιτούντος Κράτους και δεν τιμωρείται με θάνατο βάσει των νόμων του Αιτουμένου Κράτους, το Αιτούμενο Κράτος δύναται να αρνηθεί την έκδοση εκτός αν το Αιτούν Κράτος, αν του ζητηθεί, δώσει διαβεβαιώσεις ότι η θανατική ποινή, αν επιβληθεί, δεν θα εκτελεστεί.

2. Σε περιπτώσεις στις οποίες το Αιτούν Κράτος δίνει διαβεβαίωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του 'Αρθρου αυτού, η θανατική ποινή, αν επιβληθεί από τα δικαστήρια του Αιτούντος Κράτους, δεν εκτελείται.

Άρθρο 7

Παραγραφή

Έκδοση δεν αποκλείεται λόγω των νόμων περί παραγραφής είτε του Αιτούντος είτε του Αιτουμένου Κράτους.

Άρθρο 8

Διαδικασίες Έκδοσης Φυγοδίκων και Απαιτούμενα Έγγραφα

1. Όλες οι αιτήσεις για έκδοση υποβάλλονται μέσω της διπλωματικής οδού.

2. Όλες οι αιτήσεις για έκδοση υποστηρίζονται από·

(α) έγγραφα, δηλώσεις, ή άλλου τύπου πληροφορίες που περιγράφουν την ταυτότητα και πιθανή τοποθεσία που βρίσκεται το πρόσωπο που καταζητείται·

(β) πληροφορίες που περιγράφουν τα γεγονότα του αδικήματος και τη διαδικαστική ιστορία της υπόθεσης·

(γ) αντίγραφο του νόμου ή έκθεση των διατάξεων του νόμου που περιγράφουν τα ουσιώδη στοιχεία του αδικήματος για το οποίο ζητείται έκδοση·

(δ) αντίγραφο του νόμου ή έκθεση των διατάξεων του νόμου που περιγράφουν την ποινή για το αδίκημα· και

(ε) τα έγγραφα, δηλώσεις, ή άλλου τύπου πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 3 ή στην παράγραφο 4 του Άρθρου αυτού, όπου εφαρμόζονται.

3. Αίτηση για έκδοση προσώπου το οποίο κταταζητείται για δίωξη υποστηρίζεται επίσης από:

(α) αντίγραφο του εντάλματος ή διατάγματος σύλληψης·

(β) αντίγραφο του κατηγορητηρίου, αν υπάρχει· και

(γ) έκθεση των γεγονότων της υπόθεσης η οποία να περιέχει περίληψη της μαρτυρίας των μαρτύρων και να περιγράφει πραγματική και γραπτή μαρτυρία και να φανερώνει εύλογους λόγους να πιστεύεται ότι διαπράχθηκε αδίκημα και το πρόσωπο που καταζητείται το διέπραξε. Για το σκοπό αυτό δεν είναι ανάγκη να αποστέλλονται αυτούσιες οι ένορκες δηλώσεις ή η μαρτυρία των μαρτύρων.

4. Αίτηση για έκδοση που σχετίζεται με πρόσωπο το οποίο καταδικάστηκε για το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση υποστηρίζεται επίσης από:

(α) αντίγραφο της καταδικαστικής απόφασης ή δήλωση από δικαστική αρχή ότι το πρόσωπο καταδικάστηκε·

(β) αντίγραφο της ποινής που επιβλήθηκε, αν έχει επιβληθεί ποινή στο πρόσωπο που καταζητείται, και δήλωση που να αναφέρει σε ποια έκταση η ποινή εκτελέστηκε· και

(γ) στην περίπτωση προσώπου που καταδικάστηκε ερήμην, τα έγγραφα που απαιτούνται στην παράγραφο 3.

5. Αν οι πληροφορίες που δίνονται από το Αιτούν Κράτος θεωρούνται ανεπαρκείς για να επιτρέψουν στο Αιτούμενο Κράτος να χορηγήσει έκδοση, το τελευταίο Κράτος ζητά τις αναγκαίες συμπληρωματικές πληροφορίες και δύναται να ορίσει χρονικό όριο για τη λήψη αυτών

6. Αν το πρόσωπο που καταζητείται βρέθηκε ένοχο ερήμην, η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους δύναται να αρνηθεί την έκδοση, εκτός αν το Αιτούν Κράτος παράσχει στο Αιτούμενο Κράτος πληροφορίες οι οποίες δείχνουν ότι το πρόσωπο είχε επαρκή ευκαιρία να παρουσιάσει υπεράσπιση.

7. Εκτός όταν η Συνθήκη αυτή προνοεί διαφορετικά οι διαδικασίες αναφορικά με την έκδοση και προσωρινή σύλληψη διέπονται αποκλειστικά από το νόμο του Αιτουμένου Κράτους.

Άρθρο 9

Αποδοχή Εγγράφων

Έγγραφα προς υποστήριξη αίτησης για έκδοση θα παραλαμβάνονται και θα γίνονται αποδεκτά ως μαρτυρία σε διαδικασίες έκδοσης αν:

(α) στην περίπτωση αίτησης από την Κυπριακή Δημοκρατία, πιστοποιούνται από τον προϊστάμενο διπλωματικό ή προξενικό λειτουργό των Ηνωμένων Πολιτειών που κατοικεί στην Κυπριακή Δημοκρατία, όπως προνοείται από τους νόμους έκδοσης των Ηνωμένων Πολιτειών·

(β) στην περίπτωση αίτησης από τις Ηνωμένες Πολιτείες, αυτά φέρονται ως πιστοποιημένα από δικαστή, παισματοδίκη, ή λειτουργό στις Ηνωμένες Πολιτείες ότι είναι πρωτότυπα έγγραφα ή πιστά αντίγραφα των εγγράφων αυτών και επισημοποιούνται είτε μέσω του όρκου μάρτυρα είτε μέσω της επίσημης σφραγίδας του Υπουργού Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών· ή

(γ) πιστοποιούνται ή επισημοποιούνται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που είναι αποδεκτός από τους νόμους του Αιτουμένου Κράτους.

Άρθρο 10

Μετάφραση

Όλα τα έγγραφα που υποβάλλονται από το Αιτούν Κράτος είναι είτε στη γλώσσα του Αιτούντος Κράτους είτε στη γλώσσα του Αιτουμένου Κράτους αλλά το τελευταίο Κράτος έχει το δικάιωμα να απαιτήσει μετάφραση στη γλώσσα του.

Άρθρο 11

Προσωρινή Σύλληψη

1. Σε επείγουσα περίπτωση, Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ζητήσει την προσωρινή σύλληψη του προσώπου που καταζητείται ενώ εκκρεμεί η παρουσίαση της αίτησης για έκδοση. Αίτηση για προσωρινή σύλληψη δύναται να διαβιβαστεί μέσω της διπλωματικής οδού ή άμεσα μεταξύ του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι διευκολύνσεις της Διεθνούς Ποινικής Αστυνομικής Οργάνωσης ('Ιντερπολ) δύνανται να χρησιμοποιηθούν για τη διαβίβαση της αίτησης αυτής.

2. Η αίτηση για προσωρινή σύλληψη θα περιλαμβάνει:

(α) περιγραφή του προσώπου που καταζητείται·

(β) τον τόπο που βρίσκεται το πρόσωπο που καταζητείται, αν είναι γνωστός·

(γ) σύντομη έκθεση των γεγονότων της υπόθεσης, περιλαμβανομένου αν είναι δυνατό του χρόνου και τόπου του αδικήματος·

(δ) παραπομπή στο νόμο και περιγραφή των ενεχομένων εγκληματικών ενεργειών·

(ε) δήλωση για την ύπαρξη εντάλματος σύλληψης, ή εύρεση ενοχής ή ύπαρξη καταδικαστικής απόφασης εναντίον του προσώπου που καταζητείται· και

(ζ) δήλωση ότι θα ακολουθήσει αίτηση για έκδοση του προσώπου που καταζητείται.

3. Το Αιτούν Κράτος θα πληροφορείται χωρίς καθυστέρηση για τη διεκπεραίωση της αίτησης του και τους λόγους για οποιαδήποτε άρνηση.

4. Πρόσωπο το οποίο συλλαμβάνεται προσωρινά δύναται να απολυθεί από την κράτηση με την πάροδο εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία της προσωρινής σύλληψης σύμφωνα με τη Συνθήκη αυτή αν η εκτελεστική αρχή του Αιτουμένου Κράτους δεν πάρει στο μεταξύ την επίσημη αίτηση για έκδοση και τα έγγραφα υποστήριξης τα οποία απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 8.

5. Το γεγονός ότι το πρόσωπο που καταζητείται απολύθηκε από την κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο (4) του 'Αρθρου αυτού δεν θα επηρεάζει τη μεταγενέστερη επανασύλληψη και έκδοσή του αν η αίτηση για έκδοση και τα έγγραφα υποστήριξης παραδοθούν σε μεταγενέστερη ημερομηνία.

Άρθρο 12

Απόφαση και Παράδοση

1. Το Αιτούμενο Κράτος πληροφορεί έγκαιρα το Αιτούν Κράτος μέσω της διπλωματικής οδού για την απόφαση του επί της αίτησης για έκδοση.

2. Αν η αίτηση απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει, το Αιτούμενο Κράτος δίνει εξήγηση των λόγων απόρριψης. Το Αιτούμενο Κράτος θα δίνει αντίγραφα σχετικών δικαστικών αποφάσεων κατόπιν αίτησης.

3. Αν η αίτηση για έκδοση γίνει αποδεκτή, οι αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα συμφωνούν για το χρόνο και τόπο παράδοσης του προσώπου που καταζητείται.

4. Αν το πρόσωπο που καταζητείται δεν μετακινηθεί από το έδαφος του Αιτουμένου Κράτους εντός του χρόνου που καθορίζεται από τους νόμους του Κράτους αυτού, το πρόσωπο αυτό δύναται να απολυθεί από την κράτηση, και το Αιτούμενο Κράτος δύναται μεταγενέστερα να αρνηθεί έκδοση για το ίδιο αδίκημα.

Άρθρο 13

Προσωρινή και Αναβαλλόμενη Παράδοση

1. Αν η αίτηση έκδοσης γίνει αποδεκτή στην περίπτωση προσώπου το οποίο διώκεται ή εκτίει ποινή στο Αιτούμενο Κράτος, το Αιτούμενο Κράτος δύναται να παραδώσει προσωρινά το πρόσωπο που καταζητείται στο Αιτούν Κράτος για το σκοπό δίωξης. Το πρόσωπο που παραδίδεται με τον τρόπο αυτό θα παραμένει υπό κράτηση στο Αιτούν Κράτος και θα επιστρέφεται στο Αιτούμενο Κράτος μετά την περάτωση των διαδικασιών εναντίον του προσώπου αυτού, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορίζονται με γραπτή συμφωνία μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Το Αιτούμενο Κράτος δύναται να αναβάλει τις διαδικασίες έκδοσης εναντίον προσώπου το οποίο διώκεται ή το οποίο εκτίει ποινή στο Κράτος αυτό. Η αναβολή δύναται να συνεχιστεί μέχρις ότου η δίωξη του προσώπου που καταζητείται περατωθεί ή μέχρις ότου το πρόσωπο αυτό εκτίσει οποιαδήποτε ποινή του επιβλήθηκε.

Άρθρο 14

Αιτήσεις για Έκδοση Φυγοδίκων που Γίνονται από Περισσότερες της Μιας Χώρες

Αν το Αιτούμενο Κράτος λάβει αιτήσεις από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος και από οποιοδήποτε άλλο Κράτος ή Κράτη για την έκδοση του ίδιου προσώπου, είτε για το ίδιο αδίκημα είτε για διαφορετικά αδικήματα, η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους θα αποφασίζει σε ποιο Κράτος θα παραδοθεί το πρόσωπο. Κατά την έκδοση της απόφασής του, το Αιτούμενο Κράτος θα λαμβάνει υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, που περιλαμβάνουν αλλά δεν περιορίζονται στους:

(α) κατά πόσο οι αιτήσεις έγιναν σύμφωνα με συνθήκη·

(β) τον τόπο όπου διαπράχθηκε κάθε αδίκημα·

(γ) τα αντίστοιχα συμφέροντα των Αιτούντων Κρατών·

(δ) τη σοβαρότητα των αδικημάτων·

(ε) την υπηκοότητα του θύματος·

(ζ) την πιθανότητα περαιτέρω έκδοσης μεταξύ των Αιτούντων Κρατών· και

(η) τη χρονολογική σειρά με την οποία οι αιτήσεις λήφθηκαν από τα Αιτούντα Κράτη.

'Αρθρο 15

Κατάσχεση και Παράδοση Περιουσίας

1. Στην έκταση που επιτρέπουν οι νόμοι του, το Αιτούμενο Κράτος δύναται να κατάσχει και παραδώσει στο Αιτούν Κράτος όλα τα αντικείμενα, έγγραφα, και αποδεικτικά στοιχεία που σχετίζονται με το αδίκημα σε σχέση με το οποίο χορηγείται έκδοση. Τα αντικείμενα, έγγραφα και στοιχεία που αναφέρονται στο 'Αρθρο αυτό δύνανται να παραδοθούν ακόμα και όταν η έκδοση δεν δύναται να επιτευχθεί εξαιτίας του θανάτου, εξαφάνισης, ή απόδρασης του προσώπου που καταζητείται.

2. Το Αιτούμενο Κράτος δύναται να εξαρτήσει την παράδοση της περιουσίας από ικανοποιητικές διαβεβαιώσεις του Αιτούντος Κράτους ότι η περιουσία θα επιστραφεί στο Αιτούμενο Κράτος μόλις αυτό καταστεί πρακτικό. Το Αιτούμενο Κράτος δύναται επίσης να αναβάλει την παράδοση της περιουσίας αν αυτή χρειάζεται ως απόδειξη στο Αιτούμενο Κράτος.

3. Τα δικαιώματα των τρίτων μερών στην περιουσία αυτή θα είναι δεόντως σεβαστά.

'Αρθρο 16

Κανόνας Ειδικότητας

1. Πρόσωπο που εκδόθηκε βάσει της Συνθήκης αυτής δεν δύναται να φυλακιστεί, δικαστεί, ή τιμωρηθεί στο Αιτούν Κράτος εκτός για:

(α) το αδίκημα για το οποίο χορηγήθηκε έκδοση ή για διαφορετικά κατονομαζόμενο αδίκημα που βασίζεται στα ίδια γεγονότα επί των οποίων χορηγήθηκε έκδοση, νοουμένου ότι το αδίκημα αυτό είναι εκδόσιμο ή είναι περιλαμβανόμενο αδίκημα που φέρει μικρότερη ποινή·

(β) αδίκημα που διαπράχθηκε μετά την έκδοση του προσώπου· ή

(γ) αδίκημα για το οποίο η εκτελεστική εξουσία του Αιτουμένου Κράτους συναινεί στην κράτηση του προσώπου, δίκη, ή τιμωρία. Για το σκοπό της υποπαραγράφου αυτής:

(i) το Αιτούμενο Κράτος δύναται να απαιτήσει την υποβολή των εγγράφων που ζητούνται στο 'Αρθρο 8· και

(ii) το πρόσωπο που εκδόθηκε δύναται να κρατηθεί από το Αιτούν Κράτος για 90 ημέρες, ή για τέτοια μεγαλύτερη χρονική περίοδο όπως το Αιτούμενο Κράτος δύναται να εξουσιοδοτήσει, ενόσω η αίτηση τυγχάνει χειρισμού.

2. Πρόσωπο που εκδόθηκε βάσει της Συνθήκης αυτής δεν δύναται να εκδοθεί σε τρίτο Κράτος για αδίκημα που διαπράχθηκε πριν από την παράδοσή του εκτός αν το Κράτος που το παραδίδει συναινεί.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του 'Αρθρου αυτού δεν εμποδίζουν την κράτηση, δίκη, ή τιμωρία προσώπου που εκδόθηκε, ή την έκδοση του προσώπου αυτού σε τρίτο Κράτος, αν:

(α) το πρόσωπο αυτό εγκαταλείψει το έδαφος του Αιτούντος Κράτους μετά την έκδοση και εθελοντικά επιστρέψει σ'αυτό· ή

(β) το πρόσωπο αυτό δεν εγκαταλείψει το έδαφος του Αιτούντος Κράτους εντός 10 ημερών από την ημέρα κατά την οποία είναι ελεύθερο να φύγει.

Άρθρο 17

Παραίτηση Έκδοσης

Αν το πρόσωπο που καταζητείται επίσημα συναινεί, υπό μορφή ένορκης δήλωσης ή διαφορετικά, να παραδοθεί στο Αιτούν Κράτος, το Αιτούμενο Κράτος δύναται να παραδώσει το πρόσωπο όσο πιο σύντομα γίνεται χωρίς περαιτέρω διαδικασία.

Άρθρο 18

Διαμετακόμιση

1. Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να εξουσιοδοτήσει διαμετακόμιση μέσω του εδάφους του, προσώπου που παραδίδεται στο άλλο Κράτος από τρίτο Κράτος. Αίτηση για διαμετακόμιση γίνεται μέσω της διπλωματικής οδού ή άμεσα μεταξύ του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι διευκολύνσεις της 'Ιντερπολ δύνανται να χρησιμοποιηθούν για τη διαβίβαση της αίτησης αυτής. Η αίτηση θα περιλαμβάνει περιγραφή του προσώπου που διαμετακομίζεται και σύντομη έκθεση των γεγονότων της υπόθεσης. Πρόσωπο υπό διαμετακόμιση δύναται να παραμείνει υπό κράτηση κατά τη διάρκεια της περιόδου διαμετακόμισης.

2. Καμιά εξουσιοδότηση δεν απαιτείται όταν χρησιμοποιείται αεροπορική διαμετακόμιση και δεν προγραμματίζεται προσγείωση επί του εδάφους του Συμβαλλόμενου Κράτους. Αν συμβεί απρογραμμάτιστη προσγείωση επί του εδάφους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να απαιτήσει την αίτηση για διαμετακόμιση όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1. Το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος κρατεί το πρόσωπο που πρόκειται να διαμετακομιστεί μέχρις ότου η αίτηση για διαμετακόμιση ληφθεί και πραγματοποιηθεί η διαμετακόμιση, εφόσον η αίτηση ληφθεί εντός 96 ωρών από την απρογραμμάτιστη προσγείωση.

Άρθρο 19

Αντιπροσώπευση και Έξοδα

1. Το Αιτούμενο Κράτος θα συμβουλεύει, βοηθά, εμφανίζεται στο δικαστήριο για λογαριασμό του Αιτούντος Κράτους, και αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα του Αιτούντος Κράτους, σε οποιαδήποτε διαδικασία που προκύπτει από αίτηση για έκδοση.

2. Το Αιτούν Κράτος θα υφίσταται τα έξοδα που σχετίζονται με τη μετάφραση εγγράφων και τη διαμετακόμιση του προσώπου που παραδίδεται. Το Αιτούμενο Κράτος θα πληρώνει όλα τα άλλα έξοδα που προκύπτουν στο Κράτος αυτό λόγω των διαδικασιών έκδοσης.

3. Κανένα Κράτος δεν θα προβάλλει οποιαδήποτε χρηματική απαίτηση εναντίον του άλλου Κράτους που προκύπτει από τη σύλληψη, κράτηση, εξέταση, ή παράδοση των προσώπων που καταζητούνται βάσει της Συνθήκης αυτής.

Άρθρο 20

Διαβούλευση

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών και το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας δύνανται να διαβουλεύονται μεταξύ τους άμεσα ή μέσω των διευκολύνσεων της 'Ιντερπολ σε σχέση με το χειρισμό ατομικών υποθέσεων και στην προώθηση της διατήρησης και βελτίωσης των διαδικασιών για την εφαρμογή της Συνθήκης αυτής.

Άρθρο 21

Εφαρμογή

Η Συνθήκη αυτή θα εφαρμόζεται σε αδικήματα που διαπράχθηκαν πριν όπως επίσης και μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της.

'Αρθρο 22

Επικύρωση και 'Εναρξη Ισχύος

1. Η Συνθήκη αυτή υπόκειται σε επικύρωση, και τα έγγραφα επικύρωσης θα ανταλλαγούν στη Λευκωσία το συντομότερο δυνατό.

2. Η Συνθήκη αυτή αρχίζει να ισχύει με την ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης.

3. Με την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης αυτής, η Συνθήκη για την Αμοιβαία 'Εκδοση Εγκληματιών μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Μεγάλης Βρεττανίας, που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 22 Δεκεμβρίου, 1931, παύει να ισχύει μεταξύ της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Εν τούτοις, η προηγούμενη Συνθήκη εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε διαδικασία έκδοσης στην οποία τα έγγραφα έκδοσης είχαν ήδη υποβληθεί στα δικαστήρια του Αιτουμένου Κράτους κατά το χρόνο έναρξης της ισχύος της Συνθήκης αυτής, εκτός από τα 'Αρθρα 16 και 17 της Συνθήκης αυτής που θα εφαρμόζονται σε τέτοια διαδικασία.

Άρθρο 23

Τερματισμός

Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να τερματίσει κατά οποιοδήποτε χρόνο τη Συνθήκη αυτή δίνοντας γραπτή ειδοποίηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω της διπλωματικής οδού, και ο τερματισμός θα αρχίσει να ισχύει έξι μήνες μετά την ημερομηνία της ειδοποίησης αυτής.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΩΝ, οι υπογεγραμμένοι, όντας δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους υπέγραψαν τη Συνθήκη αυτή.

ΕΓΙΝΕ στην Ουάσινγκτον εις διπλούν, στις 17 Ιουνίου 1996, στην Αγγλική και Ελληνική γλώσσα, και των δύο κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών. Σε περίπτωση διαφοράς θα υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ